

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.348/2010/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2012. év február hó 9. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A befolyással üzérkedés büntette miatt **I.r. vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. év szeptember hó 14. napján kelt 19.B.470/2006/51. számú ítéletét **megváltoztatja**.

I.r. vádlott cselekményét a Btk. 256. §. (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő társtettesként [20. § (2) bekezdés] elkövetett befolyással üzérkedés büntettének minősíti.

A bűnjelként lefoglalt és az iratoknál kezelt 1 db videokazetta lefoglalásának megszüntetését, valamint annak kiadását mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I.r. vádlottal szemben **helybenhagyja**.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2010. év szeptember hó 14. napján kelt 19.B.470/2006/51. számú ítéletében I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 354. § (1)-(2) bekezdés a./ pontja szerinti vesztegetés büntettében, ezért 1 év 6 hónapi 3 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte.

II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 254. § (1)-(2) bekezdés a./ és b./ pontja szerinti vesztegetés büntettében, ezért 1 év 10 hónapi börtönbüntetésre ítélte azzal, hogy annak végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

A bűnjelként lefoglalt 1 db videokazetta lefoglalását megszüntette és azt a sértett részére rendelte kiadni. II. r. vádlottat kötelezte az eljárás során felmerülő 57.800 forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I. r. vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést. II. r. vádlottal szemben az ítélet a kihirdetés napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.822/2010/1. számú átiratában felhívta a figyelmet a nyomozóhatóságnak arra az eljárási szabálysértésére, hogy a nyomozást nem a kizárólagos hatáskörű ügyészség folytatta le, és nem rendelt ki védőt I. r. vádlott részére. Erre tekintettel indítványozta kirekeszteni a bizonyítékok köréből e vádlott vallomását és a sértettel történt szembesítés adatait. Álláspontja szerint egyebekben az elsőfokú bíróság eljárási hibát nem vétett, az általa megállapított tényállás hibátlan, az indokolás viszont korrekcióra szorul annyiban, hogy azt összhangba kell hozni a kijavításra szoruló rendelkező résszel. Utóbbi tekintetében azt indítványozta, hogy a bűncselekmény megnevezését befolyással üzenkedésre, a Btk. hivatkozását pedig 256. §-ra javítsa ki a másodfokú bíróság és ezt jelölje meg az indokolásban is. Egyebekben nem tartotta alaposnak az enyhítésért bejelentett fellebbezéseket, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő becsatolta I. r. vádlott bírósághoz címzett beadványát, melyben elnehezült személyi körülményeit ecsetelte. Hivatkozott mindkét lánya eladósodottságára, saját magával kapcsolatban pedig előadta, hogy az egészségi állapota megromlott, műteni kellett, melynek során baktériumfertőzést is kapott, 20 kilót fogyott és pelenkáznia kell magát. A vádlott megküldte a védőnek egészségi állapotát igazoló orvosi zárójelentések másolatát és munkáltatói véleményét, melyeket a védő felolvasott és az iratokhoz csatolt.

A védő egyebekben fenntartotta az enyhítésre irányuló fellebbezését és kérte előzetes mentesítés alkalmazását I. r. vádlottal szemben.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 349. § (1) bekezdésére figyelemmel a 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt csak a fellebbezéssel érintett I. r. vádlott tekintetében bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást. Kétséggkívül az azt megelőző eljárási cselekményeket a nyomozhatóság, nem pedig az ügyész folytatta le a Be. 29. § d./ pontja hatásköri szabályának figyelembe vétele nélkül. Ennek orvoslása az elsőfokú bírósági eljárásban már nem volt lehetséges, a nyomozásnak az előbbi törvényhelybe ütköző lefolytatása ezért nem tekinthető a Be. 375. § (1) bekezdésén alapuló, az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére vezető eljárási szabálysértésnek. E tekintetben a másodfokú bíróság mindenben egyetértett a fellebbviteli főügyészség álláspontjával.

Az elsőfokú bíróság nagyobb részt nem tévedett a tényállás megállapítása során sem. Ennek körében irathűen indokolta meg I. r. vádlott bűncselekmény elkövetését tagadó védekezésének elvetését. Helytállóan hivatkozott II. r. vádlott beismerő vallomásra, az 1. és 2. számú tanúk tanúvallomására, a titokban rögzített hanganyagról a bíróság által készített jegyzőkönyvre. A másodfokú bíróság is mindenben egyetértett az elsőfokú bíróság által rögzített, I. r. vádlott büntetőjogi felelősségére vezető történeti tényállással.

I. r. vádlott elkövetői minőségére hat ki az elsőfokú bíróság által a történeti tényállásba rögzített, a vádirat és a törvényszöveg mechanikus átvételére visszavezethető téves megfogalmazás, mely a Be. 351. § (2) bekezdés c./ pontja szerinti iratellenes megállapításnak tekinthető. Ezt a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja - az iratok tartalma - alapján küszöbölte ki a tényállás pontosításával. E mellett rögzítette az elsőfokú bíróság ítéletében megállapítottakhoz képest I. r. vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változást:

- I. r. vádlott 2007. év március hó 1. napjától a Kft. alkalmazásában áll földi kiszolgálási igazgatói munkakörben. Feladatait kifogástalanul, a szakmai előírások szerint, lelkiismeretesen látja el. A vádlott súlyos betegségben szenved, többszörösen műtötték.
- A történeti tényállás 2. bekezdésében írtaknál kirekeszti azt, hogy I. r. vádlott II. r. vádlott „felbujtására” beszélte volna meg telefonon a találkozót a sértett. E helyett azt állapítja meg, hogy a II. r. vádlott az I. r. vádlotttal állapodtak meg, hogy ez előző vádlott beszélje meg a sértettekkel, hogy „3.500.000 forintba fog kerülni az ügy intézése”, vagyis a korábbi büntetőeljárás a sértettekkel szembeni megszüntetése, az annak során lefoglalt arany részükre történő visszaadása.

A tényállás előbbi pontosítása II. r. vádlottnak az elsőfokú bíróság által egyébként elfogadott vallomásán alapul, melyben szó sincs a történeti tényállásban tévesen rögzített „felbujtás”-ról.

Az egyebekben megalapozott tényállásból helytállóan következtetett az elsőfokú bíróság I. r. vádlott bűnösségére. Cselekményét azonban tévesen minősítette a Btk. 254. § (1)-(2) bekezdés a./ pontja szerinti vesztegetés büntettének. Szemben a fellebbviteli főügyészség álláspontjával, ez nem minősíthető pusztán elírásnak, mivel mind a bűncselekmény megnevezésénél, mind pedig a törvényhely megjelölésénél a vesztegetés büntettét jelölte meg az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében. Ehhez képest kétségtelenül helyesen nevezte meg e bűncselekményt az elsőfokú ítélet 5. oldal 3. bekezdésében hivatali befolyással üzérkedés büntettének, azonban még ekkor sem az ennek megfelelő törvényhelyet, hanem a vesztegetés büntettére vonatkozó Btk. 254. §-át tüntette fel. A rendelkező rész és az indoklás ellentétes volta nem tartozik a név, szám és más hasonló elírások közé, a kihirdetett rendelkező rész ilyenkor, ami ítéletnek tekintendő [Be. 261. § (1) bekezdés]. A téves minősítést ezért a másodfokú bíróság korigálta.

A tényállás pontosítása folytán a cselekmény elkövetésének kezdeményezője, ötletadója, de nem felbujtója volt a magatartásával a törvényi tényállás elemeit I. r. vádlottal együtt megvalósító II. r. vádlott. Erre tekintettel I. r. vádlott sem önálló tettesként követte el a bűncselekményt. Elkövetési magatartásának helyes megjelölése a társtettesi minőség.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott minősítést téves, ezért a minősítés megváltoztatása az indokolt. I. r. vádlott történeti tényállásban rögzített, a másodfokú bíróság által pontosított cselekménye a Btk. 256. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő, a Btk. 20. § (2) bekezdés szerinti társtettesként, vesztegetést állítva elkövetett befolyással üzérkedés bűntettét valósítja meg. A Fővárosi Ítéltábla ezért cselekményét ekként minősítette.

Egyebekben az elsőfokú bíróság helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket. Nem vitásan enyhítő körülménynek lenne értékelhető I. r. vádlott büntetlen előélete, azonban e tény súlytalan, mert a vádlott az ellene folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt, lényegében annak hatására követte el a jelen eljárásban elbírált cselekményét. Mindebből arra vonható következtetés, hogy az ugyancsak a munkavégzésével kapcsolatban elkövetett bűncselekmény miatti fenyegetettség a törvények tiszteletbetartását illetően semmiféle pozitív hatást nem fejtett ki vele szemben. E tény a másodfokú bíróság súlyosító körülményként értékelte, ezért nem tartotta megalapozottnak az előzetes mentesítés alkalmazását a rövid időn belül immár második bűncselekményt megvalósító vádlottal szemben.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság az 1 db videokazetta lefoglalásának megszüntetésével és kiadásával sem a sértett részére. Ahogyan arra az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott a 4. oldal utolsó előtti bekezdésben, a titokban rögzített hanganyag a történeti tényállás megállapítása szempontjából fontos bizonyíték. Rendkívüli perorvoslat esetén e bizonyítéknak a továbbiakban még el nem mellőzhető jelentősége lehet, így annak iratoknál történő kezelése változatlanul indokolt.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének előbbi rendelkezéseit a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az ítélet egyéb, törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

B u d a p e s t, 2012. év február hó 9. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.	Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Bíróság 19.B.470/2006/51. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.348/2010/5. számú ítéletében írt változtatással 2012. év február hó 9. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

B u d a p e s t, 2012. év február hó 9. napján

**Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke**

*Kiadmány hitelül:
tiszttviselő*